KRISTEM PROMĚNĚNÉ ŽIVOTY

1 / 2014

SBOROVÝ DOPIS

Měsíčník Sboru Křesťanské společenství Praha / ročník 26

● ÚVODNÍK

PROUTEK VYRAŠIL

I vzejde proutek z pařezu Jišajova a výhonek z jeho kořenů ponese ovoce.
Izajáš 11,1

Píši tento úvodník těsně před Vánoci. Je pět hodin odpoledne. Venku se již setmělo před hodinou. Už kolem třetí ale bylo dost velké šero. Každým dnem adventu přibývá temnoty a ubývá světla. V den, kdy si připomínáme narození Pána Ježíše, bude den nejkratší a noc nejdelší. To, že slavíme příchod Spasitele právě v tento den má symbolický význam. Ježíš nepřichází v době, kdy vládne světlo a vše se daří. On se rodí do největší temnoty; přichází tam, kde je temnota hříchu a smrti. Prorok Izajáš v 60. kapitole prorokuje o Ježíši jako o přicházejícím světle. Zaslibuje Izraeli, že zazáří světlo ve chvíli, kdy národy budou přikryty hustou temnotou. My, kteří jsme byli naroubováni na ten pravý kmen, můžeme vyhlížet naplnění tohoto zaslíbení i pro sebe.

Pán Ježíš Kristus se nenarodil do ideálních podmínek. Tím nemyslím předně to, že se narodil do chudoby a odmítnutí. Myslím tím předně to, že se narodil do světa, který je zničen hříchem. A to nikoli hříchem nějakých anonymních podezřelých lidí, ale hříchem mých rodičů, mých přátel, i hříchem mým. Když přišel, tak se rozjasnilo. Symbolizuje to i příroda. Od Vánoc začne ubývat noci a přibývat světla. Není to nějaký skok. Když čtete tento úvodník, tak je pořád noc ještě dost dlouhá. Ale je už o něco kratší než byla o Vánocích. Stejně je to s naším životem, když do něj přijde Ježíš. On přichází do našich porážek, těžkostí, bolesti a tmy. A jeho příchodem se ihned nevyřeší vše. Změní se ale směr. Pokud s ním žijeme, tak zatímco do setkání s ním přibývalo díky hříchu tmy, tak od setkání s ním přibývá světla. Máme nový začátek. Přišel život, světlo. A je ho stále víc. Protože jak píše prorok Izajáš dále v 61. kapitole, Pán Ježíš přišel, aby vyhlásil radostnou zprávu, aby ovázal zlomená srdce, vyhlásil svobodu zajatcům a potěšil truchlící. Vánoce jsou radostné svátky bez ohledu na to, zda se nám letos povedlo nebo nepovedlo cukroví a zda se naši nejbližší trefili do našich přání svými dárky. To je prima a určitě se z toho také raduji. Ale ta nejjistější radost je z toho, že smrt je poražena a přišel život. Čím hlubší byla temnota mého života resp. čím více si uvědomuji hrůzu svého hříchu a smrti, kterou za ni zasluhuji, tím více mně září Ježíš a tím více se raduji z toho, že přišel.

Bůh často jedná tam, kde se zdá situace již beznadějná. Myslím, že to dělá proto, aby bylo jasné, že jedná skutečně on.

Bůh přišel a naplnil svá zaslíbení.

V době narození Pána Ježíše byl už Jišaj, otec krále Davida, dávno mrtvý. Na izraelském trůnu neseděl jeho potomek a Izrael byl pod nadvládou Říma, nebyl tedy už ani samostatným královstvím. Jišaj se už skutečně jevil jako suchý pařez. A Bůh přišel a naplnil svá zaslíbení. Potomek Jišajův, kterým Pán Ježíš z lidského pohledu byl, se narodil a stal se králem, který převýšil význam svého slavného předka Davida. Přišel Mesiáš. Zdá se ti něco mrtvé? Abraham a Sára počali syna, když už byla Sára po přechodu. Zacharijáš a Alžběta už nepočítali s dítětem, když počali Jana Křtitele. Počátek roku může být dobrý k tomu, že se podíváme na to, co se zdá v našem životě mrtvé, a řekneme Bohu, že stále čekáme, že to oživí. On dává naději. Naděje není v novém roce, v našich schopnostech, majetku, vztazích apod. Naděje, která určitě nezklame, je zakotvena jedině v Bohu.

Židé si na počátku svého nového roku přejí: „Příští rok v Jeruzalémě“. I my můžeme do roku 2014 vstoupit s nadějí, že Pán Ježíš může přijít. A pokud ještě nepřijde a přidá další rok k našemu životu, můžeme si přát mu být na konci tohoto občanského roku blíže než na jeho počátku. A to přeji k Novému roku vám i sobě.

Lubomír Ondráček

● SLOUPEK

„Já jsem toho zažila hodně. A pořád tomu světu nerozumím, je to tak složité.“ Říká devadesátiletá paní v domově důchodců, kam chodíme před Vánoci mýt okna. „Že se lidé tolik nenávidí!“ Potom se mi svěří: „Kdyby Bůh opravdu byl, nedopustil by to.“ Často se synem, ateistou, debatují o víře. „On zná tu Bibli lépe než já, a to jsem měla ve škole náboženství povinné.“ S milou čipernou paní se vidím už potřetí a vždy se hovor stočí hned na téma nejdůležitější. Hodina uběhla rychle a tak se vrhám na okno. „To nechte být!“, odrazuje mě. Povídání je totiž pro ni důležitější, než čisté okno. Bleskově ho myji a modlím se, aby si po našem hovoru nechala umýt i duši od Ježíše.

Nanda

www.kspraha.cz

Vzít Izraelity z pouště do zimní pohádkové krajiny není vždy nejlepší nápad.

Z angličtiny přeložil Tomáš Božovský
Copyright Gospel Communications International, Inc – www.reverendfun.com

PŘEČTĚTE SI

Betel, rozhovor s Tichými 3
Povzbuzení mezi uprchlíky v Kostelci 5
DDZ druhé ohlédnutí 6
Jaká byla Alfa 7
Bez práce nejsou koláče? 8

Dopis členům sboru

Milí bratři a sestry,
dovoluji si vás pozdravit u příležitosti začátku nového roku 2014. Přelom roku je vždy příležitostí k bilancování událostí minulého roku a k plánování roku přicházejícího. V uplynulém roce se nám mnoho věcí díky Boží milosti a pomoci podařilo a můžeme z nich mít radost.

Na začátku roku jsme vstoupili poprvé v dějinách sboru do 21denního sborového půstu. Přestože se nedá říci, že by ve sboru bylo jednoduché k něčemu motivovat, bylo tentokrát zapojení většiny členů sboru příkladné a bylo povzbuzující slyšet svědectví jednotlivých lidí, kteří od Pána různé věci přijali.

V březnu jsme uspořádali první Slovenský den v našem sboru. Všechny regiony navštívil slovenský kazatel a na některých sloužily i slovenské kapely. Služba našich, dnes již zahraničních, sourozenců byla povzbudivá.

V květnu nás navštívil apoštolský tým z organizace Connections a sloužil nám na téma „Být sborem Božího záměru“. Vyučování bylo inspirativní, povzbudivé a směřující. Je radostné vidět, kde jako sbor fungujeme podle Božího záměru a je také dobré se nechat povzbudit tam, kde se nám to dosud nedaří.

Koncem jara skončil třetí roční kurz pro vedoucí. Je radostné vidět, že Bůh v našem sboru povolává nové služebníky, kteří jsou ochotní se nasadit, ke službě se připravovat a kteří jsou horliví pro Boží království.

V létě jsme se scházeli celé dva měsíce společně v zahradní restauraci na Výstavišti. I v evropském měřítku je něco takového unikátní. Vyjít z budov, chválit veřejně Boha a oslovit naše okolí zvěstí evangelia je důležitý úkol církve a můžeme být Bohu vděčni, že nám do něj dává vstoupit i tímto způsobem.

Během léta se také podařilo uspořádat mnoho dětských a mládežnických akcí. Dospěla první generace narozená v našem sboru a přibývá zralých a nasazených služebníků do 30 let.

Na podzim jsme uspořádali mládežnickou i dospělou Alfu. Byl to zatím nejúspěšnější kurz. Osobně jsem byl povzbuzen nasazením členů týmu i rozhovory s několika účastníky kurzu, kteří se zjevně k Bohu přiblížili a někteří i uvěřili.

Uspořádali jsme již 6. ročník festivalu Dny dobrých zpráv.

Nezmiňuji zdaleka všechno, ale i z tohoto přehledu je vidět Boží požehnání a přízeň našemu sboru. Můžeme být vděčni za to, do čeho nám Bůh dává vstoupit a být zdravým způsobem hrdí na Jeho jednání mezi námi. Neznamená to, že jsme se vším spokojeni a že se nám vše daří tak, jak bychom si přáli. Určitě je co zlepšovat a potřebujeme stále hledat Boží tvář. Současně nebuďme soustředěni na své prohry – tedy satanské dílo, ale soustřeďme se na projevy Boží milosti.

Dovolím si také podívat se dopředu. Osobně nejsem příliš vizionář, ale budu s vámi sdílet jeden svůj sen. Sním o tom, že každý člen sboru bude na konci roku 2014 schopen říci srozumitelně proč je křesťan a bude mít touhu se s evangeliem sdílet ve svém okolí. Každý člen sboru bude schopen a ochoten říci své svědectví a budeme znát a společně toužit žít v souladu se sborovou vizí. Rád bych vás k naplnění tohoto snu pozval. Doufám, že to není nereálné snění a že se jako část Boží rodiny, kterou náš sbor je, posuneme směrem Božího záměru pro nás a že uvidíme naplňování sborového záměru „Kristem proměněné životy“ uvnitř našeho sboru i mezi lidmi v našem okolí.

Nevíme, co všechno nás v roce 2014 čeká jako jednotlivce, jako celý sbor i jako celý národ. Můžeme si být ale jisti, že nás neopustí Boží přízeň. Bůh bude stát na naší straně. Záležet bude na tom, zda my budeme stát na Jeho straně, budeme se držet Jeho zaslíbení, budeme Ho poslouchat a necháme se naplňovat Jeho milostí a pokojem. Mám do toho chuť a vím o mnohých z vás, že po Boží blízkosti toužíte. Je pro mne ctí, že mohu hledat Boží království spolu s vámi.

Mnoho Boží milosti, projevů Boží moci a ovoce Božího království přeji každému z vás jednotlivě i nám všem jako částce Božího lidu pro celý rok 2014.

Lubomír Ondráček
Leden 2014

Plán akcí

Již v minulém Sborovém dopisu jsem vás informoval o rozhodnutí staršovstva připravit určitý rámcový plán akcí na celý rok. Ve sboru budou oznamovány a pořádány i další akce, ale chceme rozlišit akce prioritní a akce, které jsou také dobré a doporučeníhodné, ale nemají hlavní prioritu. Snažili jsme se klíčové akce rozložit v celém roce, aby nedocházelo ke kumulaci akcí a k přetížení členů sboru.

Na počátku roku začínají Základy křesťanského života. Tento kurz probíhá ve sboru již mnoho let. V devadesátých letech se účast pohybovala i kolem 100 posluchačů. Před několika lety poklesla až pod 20 účastníků a na Základech přestaly být diskusní skupinky. V posledních letech účast vzrůstá a letos doufáme i ve větší účast absolventů kurzů Alfa. Z toho důvodu budou na Základech obnoveny skupinky.

Koncem března a v první polovině dubna bude sborový 21 denní půst, v rámci kterého budeme organizovat i modlitby 24/7 v předvelikonočním týdnu. K půstu se bude možno připojit různým způsobem intenzity půstu a mám naději, že se nám podaří bez problému najít 168 modlitebníků pro zaplnění stráže.

V létě budeme mít opět společná shromáždění pod širým nebem, pravděpodobně ve Stromovce. Během léta se také zaměříme na misijní výjezdy, mládežnické akce a dětské tábory.

Na podzim budeme pořádat Alfu.

Celoročně považujeme za prioritní akci sborovou modlitební, která se koná 1x za 4 týdny. **První se bude konat 13. 1. 2014.**

Z důvodu lepšího rozložení akcí jsme se rozhodli přesunout pořádání Dnů dobrých zpráv na jaro. V roce 2014 nebudeme DDZ pořádat, v roce 2015 bychom chtěli DDZ pořádat v dubnu.

Prosím všechny členy sboru, aby s těmito akcemi počítali, modlili se za ně a pokud možno se i aktivně zapojili.

Za staršovstvo KSP Lubomír Ondráček

Alianční týden modliteb

Česká evangelikální aliance v souladu s mnohaletou tradicí připravila i na počátek roku 2014 alianční týden modliteb. Modlitební témata připravil kazatel CB David Novák a celou modlitební brožuru lze získat na webu www.ea.cz.

V Praze se budeme scházet k modlitbám 6. – 9. 1. 2014 vždy v 18,30 hod. v různých pražských sborech.

Pondělí 6. 1.	ČCE, U Pošty 1, Praha 8, kazatelé Žemlička (CB), Černý (CB)
Úterý 7. 1.	CB Soukenická, Praha 1, kazatelé Fajfr (CB), Ruml (ČCE)
Středa 8. 1.	CB Koněvova, Praha 3, kazatelé Čašková (ČCE), Matulík (CB)
Čtvrtek 9. 1.	CB Vrázova, Praha 5, kazatelé Ondráček (KS), Novotný (CB)
Čtvrtek 9. 1.	mládež – BJB Vinohradská, Praha 2, kazatelé Novák (CB), Tuček (CB)

Všichni jsou srdečně zváni ke společným modlitbám.

● AKTUÁLNĚ

Informační setkání o vstupu do sboru

V našem sboru jsou vítáni hosté a rádi sloužíme a máme obecenství i s těmi, kteří nejsou členy našeho sboru, ale sbor navštěvují. Současně rozlišujeme mezi členy a hosty a chceme pravidelné návštěvníky zvát k aktivnímu zapojení do sboru. Údy Kristova těla se stáváme ve chvíli uvěření, kdy nás Duch svatý zapojí do Kristova těla. Přesto členství v konkrétním sboru je důležitou součástí života křesťana. Ke svému duchovnímu růstu potřebujeme obecenství Božího lidu, místo, kde jsme vykazatelní a kde je slouženo nám a také sami sloužíme.

Rád bych pozval ty z vás, kteří zatím členy žádného sboru nejste a účastníte se života našeho sboru, ke zvážení, zda byste se nechtěli k našemu sboru připojit i závazně jako členové. Abyste tuto možnost mohli zvážit, pořádáme informační setkání o vstupu do sboru, jehož náplní jsou informace o záměru, hodnotách a fungování sboru. Seznámíte se také se základy naší věrouky a je prostor k otázkám. Je možné domluvit i osobní rozhovor. Absolvování setkání nezavazuje ke vstupu do sboru.

Tato setkání jsou vhodná a potřebná i pro ty, kteří do sboru vstoupili v poslední době a dosud ho neabsolvovali.

Setkání má čtyři části. Tři jsou vyučovací a sdílecí a vede je hlavní pastor sboru, čtvrté setkání je pro ty, kteří se do sboru rozhodnou vstoupit a uskuteční se již s vedením příslušného regionu. První tři setkání se uskuteční úterky 14., 21. a 28. 1. od 18,30 hod. ve sborové budově Na Žertvách 23 v knihovně. Setkání bude končit okolo 20,00 hod. Pokud máte o setkání zájem, dejte to prosím předem vědět na e-mail: lubomir.ondracek@kaes.cz nebo tel.: 724 435 300

Těším se, že se s vámi uvidím a seznámím.
Lubomír Ondráček

Modlitební témata

ZÁKLADY – za zapojení co největšího počtu účastníků, požehnání a vedení pro tým, mnoho obrácení, křtů a rozhodnutí zapojit se do sboru.

MISIJNÍ VÝJEZD ŘECKO – vytvoření týmu z těch, které Bůh pro tuto akci připravuje.

OSOBNÍ ZJEVENÍ toho, co pro každého z nás Bůh připravil v tomto novém roce.

Potvrzení manželského slibu

Už několik let probíhá vždy některý únorový týden v naší zemi po vzoru Velké Británie Národní týden manželství. Letos proběhne 10. – 16. 2. A jeho mottem je „Malé kroky k velkým vztahům“.

Při seznámení s tím, co v tomto týdnu organizují různé křesťanské sbory, jsem se nechal inspirovat myšlenkou shromáždění, na kterém manželské páry (ať už jsou spolu jen několik měsíců nebo se jim blíží zlatá svatba) potvrdí svůj manželský slib. Nejedná se o uzavření, protože ho mnozí uzavřeli před lety, ani o obnovení, protože ho nezrušili (samozřejmě je toto shromáždění příležitostí i pro ty, kteří nějakým zásadním způsobem svůj manželský slib porušili a chtějí veřejně deklarovat, že v něm chtějí opět stát). Bude také možnost připojit se podpisem k Prohlášení o významu manželského vztahu pro ty, kteří tak ještě neučinili. Shromáždění uspořádáme v úterý 11. 2. od 18:30 v hlavním sále sboru a bude trvat 1 – 1,5 hod. Zúčastnit se mohou jen celé manželské páry nejen z našeho sboru. Jsou zváni i manželé z jiných sborů a i páry, které se za křesťany nepovažují, ale rády by podobné vyjádření udělaly. Na každém páru je, jaký zvolí oděv. Není nutné žádné formální oblečení, ale pokud někdo chce vyjádřit slavnostní ráz tohoto aktu, určitě může zvolit i společenský oděv. Protože nebudeme končit příliš pozdě, budou mít manželské páry po shromáždění příležitost vyrazit na romantickou večeři.

Na shromáždění srdečně zvou
Lubomír a Věra Ondráčkovi

● MISIE

Betel – *Rozhovor s Tichými*

Veronika, Petr s Hankou a Kubou

A jaké jste serendipity zažili v poslední době (i třeba včera)?
Taková milá Boží náhoda byla, když jsem minulý týden přišla na kurz o fundraisingu, kde se sešla řada pracovníků z různých organizací. S Petrem jsme v té době řešili, jak nově Betel prezentovat. Přednášející, neznámá paní, která vůbec nemohla tušit, co řešíme a o čem se doma bavíme, jako jediný příklad uvedla vhodný způsob, jak prezentovat službu pomáhající závislým a já věděla, že to je ono. Ta odpověď na to, jak Betel prezentovat.

Staráte se o lidi, kteří se často ocitli „na dně“, slyšeli jste a vidíte jak je život drsný, změnilo vás to nějak za ta léta? Nehrozí otupělost, nebo okoralost vůči utrpení druhých?
Určitě hrozí. Navíc člověk čím dál tím víc vidí, že si za mnohé utrpení mohou lidi sami, protože za sebou mají sérii špatných rozhodnutí. Tohle je důležité, protože my lidem neservírujeme pomoc, my jen vytváříme prostředí, kde jim pomůže Bůh a oni sami. Kdo nevyvíjí žádné úsilí, v Betelu dlouho nevydrží. Z naší strany je to o rozeznání. Často je potřeba nechat člověka vybrečet, protože má bolavou duši a pak je potřeba říct, hele, čiň pokání a makej. Sebelítost nikam nevede. Někteří kluci potřebují nejdříve striktní kázeň, pak se šíleně vyvztekaj, pak vybrečej a pak jsou zlatý. Bohužel je mnoho křesťanů, kteří ve své službě zraněným lidem stále dokola poslouchají nářky, dodávají modlitby, jídlo, peníze, a přitom už bylo dávno potřeba říct: Makej! Tváří se to jako soucitná pomoc a přitom je to destruktivní pro obě strany. Tenhle balanc je otázkou na celoživotní učení a naslouchání Pánu.

Kolik asi prošlo za léta (kolik let?) českým Bételem „kluků“?
Tak to víme úplně přesně, protože si vedeme statistiky – 152. Budovu jsme koupili v říjnu 2005 a klienty začali přijímat začátkem roku 2006.

Jak dlouho, či krátce u vás kluci jsou? Je určena nějaká doba min, nebo max?
To je opravdu individuální. Od jednoho dne do 6 let. Doporučený pobyt je 12-18 měsíců. Celý pobyt zvládlo asi 10 kluků, 3 přesluhují – jsou součástí našeho týmu. ➤

Jste v kontaktu, nebo víte něco o těch, co z Bételu odešli?
S některými jsme. Osobně nebo na facebooku. Dokonce i s některými jejich rodiči. To je skvělý. Teď nedávno psal jeden kluk, který tu byl úplně na začátku, je v komunitě Emauzy a pořád abstinuje.

Co je na vaší službě v Bételu nejtěžší a co nejlehčí a co nejlepší?
Nejtěžší je to, že když chcete pomáhat lidem, tak si neuvědomujete, kolik finančních, legislativních, organizačních a řídících problémů budete muset řešit. Někdy je nám z toho úzko, místo abychom kázali evangelium, tak vyplňujeme účetní tabulky a řešíme změny v zákonech, o hygienických a požárních předpisech ani nemluvě. Nejlehčí je zvěstovat evangelium. Kluci jsou prostě otevřený. Není problém s nimi mluvit o Ježíši a o spáse. To třeba s běžnými přáteli nám to zdaleka tak dobře nejde. Nejlepší je vidět rodiče, když přijedou za klukama na návštěvu a radujou se z té změny, kterou na svém synovi vidí. No, a taky je nejlepší, když se nováček poprvé pomodlí.

Kdybyste se měli znovu rozhodnout jít cestou služby a práce v Bételu, jak by to dopadlo?
No, určitě stejně. Máme krize, kdybychom s tím nejradši sekli. Zvláště Verča. Někdy bychom chtěli mít normální plat a už nežít jako misionáři a čekat, kolik peněz se na účtu sejde. Někdy máme až nad hlavu života v komunitě.

Četla jsem o Bételu knihu „Tančíme, protože neumíme létat“, ve které je plno Božích zásahů, zázraků. Dějí se i v českém Bételu? Popište nějaký, prosím.
Ano, zázraky se dějí. Asi největší zázrak je uzdravení jednoho klienta z hepatitidy C. Prostě nejprve ji v krvi měl a po modlitbách už ne. Tento stav je každoročně potvrzen lékařem, protože musí chodit jednou ročně na odběr krve. Prostě je zdravý.

Koho k vám do Bételu můžeme poslat, nebo přivést?
Kontakt na Betel můžete rozdávat všem mužům závislým na alkoholu nebo nealkoholových drogách, kteří jsou ve věku od 18 do 35 let, kteří nemají žádnou psychickou nemoc. Přijímáme klienty na základě jednoduchého pohovoru po telefonu.

A jak můžeme pomoct, nebo čím práci Bételu podpořit?
Těch možností je fakt dlouhá řada. Od těch nejjednodušších jako je např. propagace našich služeb viz www.vasestěhovani.cz a našeho dobročinného obchodu s nábytkem, dekoracemi a drobnostmi v Kralupech nad Vltavou, kam vzhledem k příznivým cenám jezdí nakupovat i lidé z dalekého okolí. Potřebujeme pomoc odborníků v oblasti prezentace, tvorby webových stránek, uvítáme lidi, kteří by uměli vyučovat křesťanské základy zábavnou formou, lidi, kteří by chtěli třeba i jednorázově kázat. Finanční pomoc přijímáme vždy velmi radostně, zvláště v zimních měsících, kdy je mnohem méně zakázek na stěhování (jeden z hlavních příjmů Betelu je z prodeje služeb – stěhování, vyklízení) a finanční situace Betelu je velmi vypjatá. Žádný dar není malý. ■

Serendipity aneb Boží „náhodné“ požehnání *– chceš ho zažít taky?*

Je to neuvěřitelných 15 let, kdy jsme jako mladí manželé prožili jasné Boží vedení odjet do Anglie. Neměli jsme tehdy ani tušení, co má Bůh v plánu, ale ve víře a poslušnosti jsme vykročili. Nevěděli jsme, že jsme na začátku dlouhé cesty, na které se setkáme s množstvím serendipit. Anglicko-český slovník říká, že serendipity je vrozené štěstí k nacházení cenných věcí. Křesťané v anglicky mluvících zemích používají tohle exoticky znějící slovo k popisu situace, kdy vás Bůh překvapí malým zázrakem uprostřed všedního dne, kdy to vůbec nečekáte. Právě ve chvíli, kdy jsme to vůbec nečekali, nás Bůh překvapil. Shodou několika serendipit jsme se ocitli v Birminghamu v křesťanské komunitě pro závislé, kterou založila organizace Betel. Věděli jsme, že je to naše místo. Pán Bůh nám tehdy dal nahlédnout do svého plánu a ukázal nám, že máme takovou komunitu založit v Čechách. Trvalo to celých 7 let, než se to povedlo. Cesta to byla dlouhá, lemovaná nejen množstvím serendipit, ale také zkouškami, zklamáním, prohrami a vítězstvími. Myslíme si, že Betel je skvělé místo, které má co nabídnout mnoha křesťanům. Proto Vás všechny srdečně zveme na večer o Betelu a o vás. Jaké jsou v komunitě Betel možnosti jednorázové zkušenosti, krátkodobé misie a jednoduché služby, která může změnit nejen život narkomanů, ale i ten váš – tak jako se změnil ten náš. Přijďte se dozvědět víc o tom, jak funguje komunita, kde se mladí nevěřící narkomani poprvé dozvídají dobrou zprávu o záchraně, kterou jim nabízí Ježíš. Možná právě na vás v Betelu čeká Boží serendipity…

Zveme Vás na setkání s vedoucími Bételu v Čechách a Velké Británii. V úterý 4. 2. 2014 v 18 hodin v budově KS Na Žertvách.

Komunita pro závislé a co já s tím?
- Co je Bétel CZ? *(představení činnosti Bételu v Čechách)*
- Co nabízí tobě? *(možnosti krátkodobé misie i jednorázové životní zkušenosti v Čechách i v zahraničí)*
- Jak se můžeš zapojit ty? *(jednoduché nápady, které mohou změnit životy)*

● MISIE

Povzbuzení mezi uprchlíky v Kostelci

Jednu listopadovou sobotu se nás pár vypravilo do uprchlického tábora v Kostelci nad Orlicí. Jezdíme tam už nějakou tu sobotu, ale tuhle jsme tam jeli až po půlroční pauze, v malém počtu a více méně bez připraveného programu (pár osvědčených věcí, jako míč, kytaru, šachy a něco na výtvarku jsme ale vzali). Ota, jakožto hlavní organizátor, pochyboval, zda má cenu jet, ale ukázalo se, že mělo. Byli jsme tři z KS Praha a čerstvou posilu, mladou jihoafrickou dámu z mezinárodního baptistického sboru, která nám cestou v autě vyprávěla zajímavé postřehy o odlišnosti našich i dalších kultur.

V budově uprchlického zařízení máme vždy k dispozici jednu místnost, můžeme se procházet po chodbách, ale na pokoje nesmíme. Je to tedy vždy trochu na tom, koho zrovna potkáme (ačkoli by lidé v táboře měli o našem příjezdu být informováni od vedení). Nejprve se za námi nadšeně rozběhlo pár dětí, takže nejprve jsme dva krotili pár kurdských a jiných děcek nad omalovánkami, dva chodili po chodbách a hledali, s kým se pustit do řeči. Z toho jsem opravdu chvíli měla pocit, že ta dlouhá cesta snad ani neměla cenu… To mě ale rychle přešlo, když se objevila mladá rodina z Běloruska, manželé s miminkem. Byli to křesťané, kteří odešli z politických důvodů, a bylo jim smutno, že se jim tady v Čechách ještě po půl roce nepodařilo dostat se někam do církve. Udělali jsme si s nimi takovou malou skupinku: vzájemné seznámení, pár chval, modlitby, a slíbili jsme sehnat kontakt na nějaký sbor v okolí. Bylo vidět, jak to pro ně bylo obrovským povzbuzením!

Děti se mezitím vyvětraly a já jsem pak s několika z nich něco zpívala a vyráběla. Ostatní zatím potkali skupinku tří Afričanů, dva byli též křesťané a jeden hledající, které též povzbudili, pořádně si popovídali o situaci v jejich domovských zemích a společně se modlili.

Ačkoli to zpočátku vypadalo všelijak, Bůh nám dal zažít, že nás tam opravdu chtěl mít. Nebylo to sice přímo evangelizační, jak byla tato služba původně zamýšlena, ale mohli jsme přinést povzbuzení a požehnání lidem, kteří jsou našimi sourozenci v Kristu z jiných zemí a v nejistotě čekají na vyřízení žádosti o azyl. Bylo to zase jiné, než kterýkoli výjezd předtím, ale mohli jsme zažít, že si Bůh naší odevzdanosti cení a chce si nás používat.

Věřím, že v cestách do uprchlického tábora v Kostelci budeme pokračovat. Většinou se jezdí tak jednou za dva měsíce, ale je možné se k nám přidat i jednorázově. Kdo by měl zájem, může se ozvat Otovi Kunzmannovi na kunzmann.o@gmail.com. V táboře jsou lidé různého věku, ale poslední dobou tam jezdíme jen sami mladí, což je škoda!

Maruška Kunzmannová, region Východ

● ZE ŽIVOTA SBORU

Přespávačka Dorostu

Na přespávačce jsme si to celkem užili. Pomáhali jsme udržet životní prostředí sbíráním odpadků. Skoro všichni se na nás dívali s údivem. Soutěžili jsme ve skupinkách po pěti členech. Z toho tři byli dorosťáci a dva vedoucí. Výherci se stali ti, kteří nasbírali nejvíce odpadků a zároveň splnili několik úkolů, např. vymyslet báseň, vyřešit logickou úlohu a zapisovat ulice, kterými jsme prošli nebo je viděli. Ještě jsme museli najít co nejzajímavější věci, které vyhodnotila porota. Nakonec vyhrála skupinka Toničky a Davida M. pod vedením Davida H. a Kristýny. Večer jsme ještě hráli několik her, které byly velmi zábavné. K večeři jsme měli boloňské špagety. Hezky jsme se (ne)vyspali.

Sice jsme trochu (hodně) smrděli, ale měli jsme dobrý pocit z toho, že jsme vykonali dobrý skutek. ☺

Už chápeme, proč nechtěli dávat na pozvánku, o čem to bude ☺. Sbírání odpadků – originální.

Debi, Gábi, Maru, Betty, Vojta a Pavel

Básničky a více fotek najdete na www.mladezpraha.kaes.cz

Přespávačka
nedělky z Palmovky

Já jsem tam jen prezentoval o evoluci a stvoření, resp. jsem jim vysvětloval, co evoluce vlastně učí, jaké to má dopady a že je naprosto neslučitelná se stvořením a stvořitel v ní nemá místo. A hlavně nejzávažnější argumenty proti ní – např. z genetického hlediska i podle teorie informace je evoluce nesmysl, akorát že se už stala dogmatem (vírou) a vědci jinou přijatelnou teorii nemají, tak se jí drží zuby nehty... *Pavel Chalupník*

Přespávačka se konala ve školce na Břevnově. Vedoucí pro nás připravili bojovku v Oboře Hvězda. 3 soupeřící družstva měla za úkol: chytit co nejtěžší zvíře, naměřit 100 ml vody, najít nejžlutější list, nejširší lupen, nejmenší šišku nebo změřit šířku obory atd. Myslím si, že se bojovka všem líbila. Večer měl tatínek program o evoluci a stvoření. Ráno někteří vyrazili na shromáždění, někteří na biblickou soutěž Stezka písmáků. Přespávačka se mi líbila, jídlo bylo dobré, ale nejlepší byla zaručeně bojovka. *Janička*

Jeli jsme na přespávačku do jedné školky na Břevnově. Lída pro nás udělala bojovku v Oboře Hvězda. První, co jsme měli dělat, bylo rozluštit bojovkové úkoly. Když jsme byli hotovi, jeli jsme do lesa u Hvězdy. Tam jsme třeba měli najít a nabrat 1 dcl vody, nebo změřit tloušťku lesa. V mé skupině byl Dalík, Beník a jako vedoucí byl Dan. Strašně se mi to líbilo, i když jsme prohráli. Nejvíc se mi líbil program mého táty o Evoluci a stvoření. *Ondra, 9 let*

● ZE ŽIVOTA SBORU

Druhé ohlédnutí za DDZ

Pozeptala jsem se i letos hlavních organizátorů Dnů dobrých zpráv, Vládi Váchy a Luboše Ondráčka, na dojmy z dalšího ročníku DDZ

Jak se ti, Vláďo, letos líbilo na Dnech?
Já jsem si dny vyloženě užíval. Myslím, že celý program byl dobrý. Líbilo se mi v nových prostorách, možnost dát si k recitálu skleničku mi přišla výborná. Myslím, že každý, kdo si nechal letošní ročník ujít, o hodně přišel.

Splnila se Tvá očekávání?
Co se programu týče, tak určitě. Hodně mě zklamala malá návštěva. Hodně jsme asi podcenili propagaci, na některých regionech se vůbec neprodávaly lístky a možná nebyly ani plakáty, na celosboru den před vypuknutím festivalu jich zbývalo asi 3/4. Je to asi problém všech dlouhodobých aktivit – tak nějak se předpokládá, že to běží samo, ale neběží a musí se stále znovu napřít síla do organizace a motivace.

Který program u tebe zabodoval nejvíc?
Mile mě překvapil gospelový soubor. Ale vše bylo na vysoké úrovni.

Letos jsi byl hlavním organizátorem DDZ, jak to „šlapalo“ organizačně? Kdy ses nejvíc zapotil a kdy se věci dařily lehce?
Asi i díky komunikačním šumům, způsobeným mojí chybou, se festival na regionech nepropagoval tolik, jako v minulých letech. Některé regiony to vzaly opravdu za své a to jak v propagaci, tak v organizaci týmu – rozhodně největší nasazení bylo Východu. Někde jsem z toho podobný pocit neměl. Pro mě byl nejnáročnější první den, kdy se vše připravovalo v nových prostorách, já to moderoval a ještě jsme hráli. Ostatní dny už byly lepší a vše v podstatě klapalo dobře, dokonce jsem si i v úvodu před vystoupením Kalwiche zarapoval ☺.

Máš nějaké ohlasy od svých známých, které jsi pozval, nebo jiné dobré zprávy z Dnů dobrých zpráv?
Z několika lidí, které jsem zval, nepřišel nikdo, všichni se z nějakých důvodů omluvili. Ale mám velmi pozitivní ohlasy třeba na naše divadlo.

Jak vidíš ty, Luboši, a starší budoucnost DDZ? Budou i příští podzim?
Chceme v DDZ pokračovat, ale nejsem si jist, že budou příští rok na podzim. Ukázalo se, že sborový provoz je na podzim hodně určen kurzy Alfa, zvláště nyní, když se díky Bohu daří. Takže uvažujeme o přesunu DDZ na jaro.

Jak se Tobě letos líbilo na Dnech?
Jako každý rok jsem byl povzbuzen a také se dobře pobavil. Líbilo se mně tam hodně.

Splnila se Tvá očekávání?
Kromě účasti, která byla pod mým očekáváním, ano.

Který program u tebe zabodoval nejvíc?
Byl jsem jen na čtyřech programech ze šesti a nemohu říci, že některý by pro mne nějak výrazněji vybočil.

Máš nějaké ohlasy od svých známých, které jsi pozval, nebo jiné dobré zprávy z Dnů dobrých zpráv?
Měl jsem velice pozitivní ohlasy na gospel a to i ve srovnání s jinými roky. Gospel se myslím vždy docela vydařil, ale letos to asi bylo nějak zvláště vydařené. Někteří pravidelní návštěvníci DDZ chválili nové prostory, kde se dá posedět i po programu a kde je příjemné prostředí. ■

Tátovo psaní vždycky k mání

Škvírečkou v pootevřených dveřích se dívám na kousky představení, které už dobře znám. Mám tu čest býti totiž šatnářkou a také maminkou dvěma z několika povětšinou amatérských, avšak řekla bych vážně skvělých herců, vystupujících dnes večer. Přesněji řečeno – dvou hereček.

Hlídám kabáty, což už je v rámci Dnů dobrých zpráv taková moje soukromá tradice, díky níž mám možnost tak trochu se potkat s většinou diváků. Je první den několikadenního festivalu a hraje se divadelní představení „Dopis od táty“. S tímto kusem měl „Kairos II“ úspěch na mnoha místech a na DDZ ho také máme už podruhé. Není se co divit. Citlivě a zároveň s humorem znázorňuje Boží charakter a Jeho lásku k lidem. Základní příběh je nesmírně smutný. Přesto má z celého příběhu člověk pocit radosti. Před začátkem se mimo jiné modlíme, aby tohle mohli návštěvníci představení zažít.

Mezi diváky přijaly tentokrát pozvání moje babička a sestra a tak jsem zvědavá, co ony na to.

„Kačulko, dala bys mi ty kytky někam do vody?“ Naše bábi se vyfikla do slušivého kostýmku a jak je jejím zvykem, nezapomněla na takovou tu z mého pohledu zbytečnůstku, která ovšem udělá radost, a to jsou květiny pro oblíbené herečky – její pravnučky. Květinky čekají v šatně, nějaká ta uříznutá pet láhev místo vázičky se pro ně našla a já podle zvuků ze sálu soudím, že představení probíhá nanejvýš dobře. Přitom si prohlížím obrázky a obrazy dvou malířů – začínajícího Aleše Nováka a léty zkušeného Václava Lamra, vystavené v předsálí.

Písnička, závěrečné scény, děkovačka, kabáty a „gedeonky“ rozdány. „Ahoj táto“, houkám ještě u východu na představitelku jednoho z Boží trojice (Nesouhlasí vám rody? Inu vážně jsem se nespletla, přijďte se podívat a uvidíte.) a jdu se svými dámami všech věkových kategorií na tramvajovou zastávku.

„Jsem fakt dojatá,“ utišuje sestra moji zvědavost a bábi přitaká. I já jsem plná dojmů z výtvarných děl, rozhovorů, setkání i toho, co jsem z chodby zahlédla na jevišti. Nálada je radostná, až rozjařená, na tramvajovém ostrůvku si prozpěvujem, překážejí nám kytky a babička i sestra si domů odnášejí kromě dojmů z představení „Dopis od táty“, pěkně každá jednu „gedeonku“. Dopis od táty, do kterého můžou nahlédnout kdykoliv se jim zachce. *Katka Hu*

Setkání služebníků

Společný čas, pro ty, kdo se ve sboru přidali pravidelně k nějaké „službě“, proběhl na konci listopadu 2013. Kdo by šel okolo sálu a nevěděl, jaká je tam akce, mohl by si myslet, že jde o nácvik sborové estrády. Sál se otřásal smíchem. Ale tak to na Služebnících bývá, že je nám spolu dobře, a kromě modliteb, chval a vyučování se spolu zasmějeme. Nejvíc „zabodoval“ Lubošův výrok, kterým vysvětloval, že radost ze spásy a záchrany sice můžeme a máme projevovat, ale tak, jak je komu přirozené. „Kdybych začal poskakovat, vypadal bych spíš jako medvěd, který šlape zelí“, řekl nám pastor. Jarda Sloboda informoval o DDZ, které proběhly, a sdělil nám, že ten mladý Kalič (rozuměj rapper Kalvich) byl dost dobrý! Na začátku setkání pověděla Oldřiška Šípová o vidění, která měla. Modlili jsme se za to i za sebe a pod vedením Jirky Jelínka jsme Bohu zpívali. Zprávu o výjezdu do utečeneckého tábora v Kostelci podal Ota Kunzmann mladší, o Exit Tour – evangelizační akci po pražských školách, poreferovala Betty Šejbová, o Alfě, respektive o víkendu Alfy, pověděl Miloš Poborský. A zdaleka to nebyly všechny dobré a Bohulibé aktivity, které jako sbor děláme. Luboš měl krátké vyučování, které by se dalo shrnout do apelu na to, abychom své služby, které děláme na základě obdarování, nezapomínali předávat. Vyhlížejme, hledejme a vyučujme své spolupracovníky a pokračovatele. Luboš řekl: „Nebuďme příliš konzervativní, držme se osvědčených věcí, ale přidávejme i nové věci. Aby naše služba nevedla jen k udržení, ale k reprodukci. Záměr sboru je „Kristem proměněné životy“, jestli se jako sbor máme posunout dál, potřebujeme změny. Ne vše bourat, ale být otevřený ke změně.“ Společně jsme ještě posvačili a potom se rozešli do týmů, kam patříme a pokračovali dál do odpoledne. Já jsem za společná setkání vděčná, škoda, že nejsou častěji! Vždy si znovu uvědomím, jaký to má Bůh skvělý nápad s Církví. Těší mě, že mohu patřit do tak rozmanitého těla a udivuje mě, jak je nám spolu dobře.

Nanda

Další setkání služebníků je až příští rok: 29. března, 7. června, 27. září a 29. listopadu 2014

Seminář kurzů Alfa

sobota 25. ledna 2014

Místo:
sborový dům KS Praha (Na Žertvách 23, Praha 8-Libeň, metro B – Palmovka)

Termín:
So 25. 1. 2014, 9:00–16:30

Řečníci:
Miloš Poborský, Michal Vaněk, Tomáš Dittrich

Cena:
160 Kč pokrývá účastnický poplatek, materiály a občerstvení.

Přihlášky:
Přihlásit se můžete e-mailem na níže uvedený kontakt nebo pomocí on-line formuláře: http://www.kurzyalfa.cz/akce

Kontakt:
Miloš Poborský, info@kurzyalfa.cz, 724 435 303

Pořádá KMS a Česká kancelář kurzů Alfa

Jaká byla Alfa

U stolu je veselá a přátelská atmosféra. Na posledním večeru Alfy byla řeč o Církvi. Jeden z hostů si to pochvaluje: „To jsem přesně potřeboval slyšet, vím, že se to týká mě.“ (V neděli poté byl už na Bohoslužbách ve sboru.) Pánové, moji spolustolovníci různého věku, si toho nejmladšího dobírají, otcovsky mu radí, aby se oženil. „Modli se za ni, to je nejlepší!“, vážně, ale i nadšeně doporučuje jeden z hostů. Je trochu rozjařený, jako by omráčený Boží láskou, kterou zažívá poslední dny. Po modlitbách na Alfě se mu o mnoho zlepšil zrak!

HLEDEJ DÁL

Večer končí, ale slibujeme si, že se ještě sejdeme příští čtvrtek a pak snad dál na Základech. Hosté u ostatních stolů se také nemají k odchodu, je pořád o čem mluvit. „Jděte už domů, dopovídáte to příště!“, dobrácky nás rozhání Tomáš. Zvesela se loučíme, neboť se objímají. Pak stačí jen sklidit stoly a plni dojmů se rozjíždíme domů i my z týmu. V noci jsem dostala sms, že se Lubošovi oči zase o trochu víc zlepšily.

Nanda

(V příštím čísle podrobněji)

Velká nedělka

Ráda bych vám – i když se zpožděním – přiblížila, jak jsme si s dětmi užili listopadovou celosborovou nedělku.

V předškolní celosborové nedělce jsem dříve sloužila jen jako pomocnice Babety Rašovské, v posledním roce připravuji programy sama, ale musím se přiznat, že pověření touto službou ve mně většinou budí rozpaky. Jsem totiž perfekcionista, který mám rád věci do detailu naplánované a strachuji se improvizace. Nedělka je samozřejmě do velké míry improvizační záležitostí – nikdy nevíte, kolik dětí se vám sejde, jak budou staré, jakou budou mít náladu. Pokud mě tedy potkáte v sále těsně před vypuknutím mé služby, pravděpodobně toho s vámi moc nenamluvím a budu bílá jako stěna. Děti mě ale dokáží rychle ze vší trémy dostat.

Tentokrát se naše odpoledne neslo v duchu Božího stvoření světa. Zazpívali jsme si společně několik písniček, pak už se děti mohly převlékat do kostýmů tak, aby každé z nich představovalo některý ze sedmi dnů stvoření. Měli jsme tu tudíž holčičky převlečené za tmu a světlo, oblohu s mráčky, trávu s květinami, noční oblohu s Měsícem a hvězdami, dále chlapečka s „rybí čelenkou“ a ptáčkem na rameni, několik dětí se zvířátky. A na závěr jsem já mohla představovat svůj oblíbený sedmý den odpočinku a položit si hlavu na polštářek.

Děti se pak pohybovaly mezi sedmi stolečky – u každého z nich si vyrobily jedno papírové číslo představující jeden den v týdnu stvoření. Každý z nich si tedy na konci nedělky odnesl sedm papírových číslic krásně vyzdobených vatovými mráčky, nálepkami zvířátek, hvězdiček, kytiček a svými kresbami. Na konci zbylo ještě trochu času prozkoumat, kolik lega zvládli Rašovští přivézt.

Školní oddělení nedělky strávilo čas ve chvalách, protože zahrát a zazpívat přišla dětská kapela, díky za ni a za její vedení.

Jsem vděčná Bohu za vaše děti a za to, že nedělka je službou, na které mě Bůh buduje i odměňuje – když vidím, s jakým nadšením děti do všeho jdou, jakou mají radost, jak jsou milé, tak jsem si jistá, že to rozhodně stojí za to.

Kristýna Leitermannová, region Jihovýchod

Bez práce nejsou koláče?

Kapesné byla jedna z prvních věcí, kterou jsme s Pavlou ve výchově dětí řešili.

A nese to dobré ovoce. Kluci se díky tomu naučili počítat. Peníze nikdy nedostali, dokud nedokázali mezi sebou vydělit, znásobit, sečíst a odečíst hromádku drobných z korun a zpočátku i padesátihaléřů. Co by také dělali s penězi, kdyby je nedokázali spočítat. Matematika je nyní jeden z mála předmětů, kde nemají problémy a my rodiče vidíme podle toho, za co chtějí utrácet, k čemu je srdce táhne.

Další náš záměr, naučit myslet naše „kulišáky“ na budoucnost a něco si ukládat, se dlouho nedařilo naplnit. Kluci rychle podléhají touze po nějaké pitomině (v našich očích pitomině, ne v jejich) a minimální úspory jsou fuč. Těžko se nám vymýšlel mechanizmus vyplácení kapesného, který by je nutil ke spoření a přitom nechával svobodu nakládání s vlastními penězi.

Poučky typu: „Peníze neleží na ulici“ je stejně jako kdysi mne vůbec nezajímají. Efekt takového poučování je obzvláště nulový u Kuby.

„Mamí já si chci koupit los,“ řekl jednou u poštovní přepážky a už vytahoval z peněženky desetikorunu.

Losy považuji za nejspolehlivější způsob, jak zlikvidovat bez užitku úspory a tak jsem se mu snažil záměr vymluvit.

„To je zbytečné vyhazování peněz a možnost výhry téměř žádná.“

Na svůj první los, jehož koupě mu nakonec prošla, hned vyhrál. Sice jen padesát korun, ale pro prcka dobré jsou.

A že peníze neleží na ulici? Tak to už nám vůbec nevěří.

„Jé, táto podívej.“

Dívám se, a nic nevidím. Kuba už mezitím hbitě loví zpod ocelové rohožky zapadlou pětikorunu. Podobné situace s ním prožíváme pokaždé, když vyrazíme někam ven. Díky jeho ostrozraku, najde na ulici ztracených mincí docela dost. Nebo úspěšně využívá technické nedokonalosti výdejních zařízení na všechno možné, kombinované s lidskou zapomnětlivostí a vybírá z nich tenkými prstíky peníze, vracené jako přeplatek za vyzvednuté zboží. Zatímco někdo do automatů peníze strká, on je z nich vybírá. Výjimku udělal pouze jednou, před čtyřmi lety v jednom autokempu. Dvacetikorunu, kterou našel na pláži, vhodil do sprchovacího automatu v umývárce. Náhle vytrysklá teplá voda pro něj byla slabou náplastí na zklamání, že nevypadly bonbóny.

Není téměř dne, aby něco nepřinesl. Rekord má 56 Kč. Pro něj královské peníze a důkaz, že táta plácá nesmysly, když pořád povídá něco o tom, že bez práce nejsou koláče.

Abych děti alespoň trochu poučil, jak se vydělávají peníze, chodíme v zimě o sobotách do chráněných území, kde přes rok vyřezávám náletové dřeviny a pak je musím v době vegetačního klidu spálit. Kluci pomáhají přikládat, já ještě trochu uklízím. Především si ale opékáme naložené maso, sýr, stehýnka z kuřete, nebo výjimečně i buřty. Já si k tomu dávám pivko a pro kluky mám také nějaké bublinky.

Někdy mám ale dojem, že ukázky mé pracovní činnosti se poněkud míjí výchovným účinkem. Tento pocit zesílil po té, co mě Kuba během zapíjení opečeného stehýnka pivem, zaskočil otázkou: „Táto, za co vlastně bereš peníze?“

V první Mojžíšově se píše, jak budeme v potu práce svůj chléb vezdejší dobývat. Nepíše se ale, jak moc je náročné vštěpování některých důležitých zásad našim potomkům. Není všechno tak jednoduché, jak jsem si to kdysi představoval. Ale vyplatí se zatnout zuby a vydržet. Ono se pak nějaké ovoce přeci jen sklidí.

Před Vánočními svátky jsem si všimnul, jak klukům přibývají v kasičkách korunky na dárečky. Povzbuzením bylo i pozorovat, jak se těší, že nám za ně něco koupí.

Pavel Rosecký

● NA CO SE DÍVÁME, CO SI ČTEME

UNCONDITIONAL

Už dlouho jsem čekala, kdy a kde se tenhle film objeví. Až asi po roce od jeho uvedení do kin v USA jsem na něj náhodou narazila na YouTube, kde je celý ke shlédnutí. Děj začíná v momentě, kdy hlavní hrdinka chce spáchat sebevraždu. Jejího manžela nedávno zabili při loupežném přepadení a jeho vraha stále hledají. Autem dojede do temné uličky, kde byl zabit její manžel. Než ale stačí stisknout spoušť, ozve se rána a volání malého kluka o pomoc. Jeho sestřičku přejelo auto. Samantha tedy běží na pomoc a odváží děti do nemocnice. Když se pak chystá odejít, potkává svého nejlepšího kamaráda z dětství, se kterým se už léta neviděla. Zjistí že on je patronem dětí, co zachránila. Joe totiž vede klub pro děti z chudých rodin a pomáhá jim se učit apod. Sám ale bojuje s nemocnými ledvinami a musí se každý den připojovat na přístroje. Samantha se po tomto setkání začne dívat zase kolem sebe, začne pomáhat Joeovi s děcky a zároveň začne na vlastní pěst pátrat po vrahovi svého manžela. Tento film je krásnou ukázkou bezpodmínečné lásky, odpuštění a starání se o druhé bez toho, že by člověk chtěl něco zpět. Unconditional je také jeden z dalších filmů natočených podle skutečné události, a kdo vydrží dívat se i na titulky, dočká se záběru s Joem a „jeho" dětmi. Ačkoliv by se mohlo zdát, že to bude „dojáк", je to film plný dramatu a napětí, jak to se Samanthou dopadne, obzvláště při jejím pátrání po vrahovi.

Lily

Základní průvodce službou uzdravování

Autory této knihy jsou (zhruba stejným dílem) Bill Johnson, vedoucí sboru Bethel v kalifornském Reddingu, a Randy Clark, Johnsonův spolupracovník a vedoucí křesťanské organizace *Global Awakening* (*Celosvětové probuzení*).

Sbor v Reddingu je již několik let pro mnohé zdrojem inspirace a pro další objektem zájmu. Vedení sboru uplatňuje principy patera služebností (z Ef 4,11). Bill Johnson je apoštolským vedoucím. Nedávno u nás vyšla kniha Dannyho Silka *Kultura cti.* Danny Silk plní v tomto sboru úlohu pastýře.

Recenze na nynější knihu se mi nepíše snadno. Když jsem ji překládal, vnitřně jsem s ní zápasil. Je v ní celá řada myšlenek a svědectví, které mohu potvrdit z vlastní zkušenosti. Současně ve mně kniha probudila celou řadu otázek, na které odpověď nenabízí a na něž i já odpověď dosud hledám.

Nemohu o této knize napsat: Spolehněte se, že všechno je opravdu tak, jak autoři píší. Nemohu ale ani napsat: Toto a toto v této knize je dozajista blud. Sám jsem byl svědkem několika zázračných uzdravení, takže nemám sebemenší pochybnost o tom, že Duch svatý uzdravuje i dnes. Zároveň jsem byl svědkem toho, jak se na uzdravujících shromážděních někdy přehánělo, ne-li vyloženě lhalo. Jsem tedy citlivý (možná až přecitlivělý) na etickou stránku věci. Jsem přesvědčen, že tato kniha mé poměrně vysoké normy splňuje.

Oba autoři knihy byli silně inspirováni službou i u nás známého Johna Wimbera, otce hnutí Vinice (Vineyard). Wimberovo pojetí služby uzdravování je mi v podstatě nejbližší.

Knihu jsem četl (a překládal) pozorně, až ostražitě. V jednom podstatném bodě mě kniha usvědčila. Oba autoři velice stáli o službu uzdravování a nenechali se odradit neúspěchy, chybami a selháními. Hledali Boží pomazání a byli ochotni pro ně obětovat vše, co bylo třeba. Bill Johnson píše, že si chodil pro Boží zmocnění, předávané vkládáním rukou, kdykoli se k tomu naskytla příležitost. O své návštěvě v Torontu v době „Torontského požehnání" píše: „A já jsem chtěl víc – proto jsem v Torontu využil každé příležitosti, abych přijal modlitbu od druhých. Hned první večer se za mě modlilo pět lidí. Vtipkoval jsem a říkal jsem lidem, že kdyby byla výzva pro Afroameričany nebo pro těhotné manželky pastorů, stejně bych šel dopředu. A nebyl jsem daleko od pravdy. Prostě jsem *potřeboval,* aby se mě Bůh dotkl znovu."

Byl jsem v Torontu zhruba v téže době jako Bill Johnson. Prožil jsem tam úžasné věci, ale musím se přiznat, že mi stačilo, když na mě ruce vložili jednou. Prostě jsem se s tím spokojil. Neměl jsem v sobě tu naléhavost jako tito dva autoři. (Tedy, možná že měl, ale pro jiné věci.) Proto mám teď pocit, že nemám právo autory kritizovat (popravdě řečeno, nic konkrétního, co by bylo hodné kritiky, stejně nevidím). A věřím, že jim Bůh skutečně žehná – *protože je dobrý a protože oni o to požehnání tolik stáli!*

Kniha obsahuje osobní svědectví, svědectví o různých uzdraveních, teologickou část a také návod. Teologická část obsahuje kapitolu „Věřící nevěřící a nevěřící věřící", v nichž autoři popisují svou zkušenost, že je mnohdy snazší modlit se za lidi, kteří se nepovažují za křesťany. Ti dokonce přijímají uzdravení častěji než křesťané! Mohu to potvrdit z vlastní zkušenosti. Zdůvodnění, proč tomu tak je, jsem pouze tušil, nicméně to, co autoři píší, velmi dobře vystihuje, co jsem tušil, ale nikdy tak jasně neformuloval.

Jsem si jist, že kniha bude velmi silnou inspirací pro každého, kdo věří, že Bůh jedná i dnes a kdo po Božím jednání touží.

Dan Drápal , 26. listopadu 2013

Knihu vydalo Křesťanské centrum Příbram. Kniha má 230 stran a prodává se za 239 Kč.

● PROROCTVÍ

Obnova Srdce

Před půlnocí z 11. na 12. 12. 2012 jsem měl živý sen.. Byli jsme jako společenství věřících ve vinohradu. Mezi přítomnými jsem jasně poznal našeho pastora Luboše Ondráčka. Společně jsme zpívali a snažili se chválit Boha, ale nešlo nám to, nemohli jsme se do toho nijak dostat. Pak jsme začali slavit Památku Páně a každý z nás osobně chválil Hospodina. V té chvíli jsem pocítil změnu atmosféry a obklopila nás přemáhající svatá Boží přítomnost, jako bychom byli v oblaku Boží slávy.

Stál jsem uprostřed vinice s otevřenou Biblí a sledoval text. Ten mi pojednou začal mizet před očima. Text celé stránky se vždy zatočil jako vír a z Bible přešel do mého srdce. Slova mi zaplňovala srdce a v Bibli zůstávaly stránky jako čistý nepopsaný papír. Hrozně jsem začal brečet, ale byl to pláč hluboké radosti z Boží blízkosti. Přistoupil ke mně bratr, kterého jsem znal od mládí, plný Božího slova, lásky k Bohu i k lidem. Byl to můj duchovní otec. Ukazoval jsem mu vyprázdněné stránky v Bibli a on se rozplakal se mnou.

Probudil jsem se a stále jsem zakoušel hlubokou Boží blízkost v Duchu svatém. Přemýšlel jsem o snu a vybavily se mi tyto verše z Bible:

Mk 12,29 „Slyš, Izraeli, Hospodin je náš Bůh, Hospodin jediný.

Budeš milovat Pána, svého Boha, z celého svého srdce, celou svou duší, celou svou silou a celou svou myslí, a svého bližního jako sebe samého."

Ezechiel 11,19 A dám jim jedno srdce a nového ducha vložím do vašeho nitra, odstraním z jejich těla srdce kamenné a dám jim srdce masité, aby žili podle mých ustanovení, zachovávali má nařízení a plnili je. I budou mým lidem a já budu jejich Bohem.

Jeremjáš 31,33 Ale toto je ta smlouva, kterou uzavřu s domem izraelským po těchto dnech, je Hospodinův výrok: Svoji Tóru /Zákon/ dám do jejich nitra a zapíšu ji na jejich srdce. Budu jejich Bohem a oni budou mým lidem. Nebudou již učit jeden druhého ani každý svého bratra slovy: Poznejte Hospodina! Protože mě budou znát všichni, od nejmenšího do největšího, je Hospodinův výrok, protože odpustím jejich vinu a na jejich hřích již nevzpomenu.

Ve snu je popsán postup pro obnovu Božího lidu.

Naše srdce mohla časem místy z různých důvodů zatvrdnout – dlouhodobě nevyslyšené modlitby, ochabnutí víry, rutina nebo něco jiného. Písmo nás nabádá, abychom zorali úhor a neseli do trní. Čas, kdy ke mně Bůh mluvil – před půlnocí, kdy den byl téměř u konce a pár dnů před koncem roku, znamená poslední dobu.

Křesťanské společenství Praha

ZÁKLADY KŘESŤANSKÉHO ŽIVOTA

ZAČÍNÁME V LEDNU 2014

Prakticky zaměřený výklad Bible, přátelské společenství, možnost dotazů a osobních rozhovorů.

Kdy: **9. 1. – 10. 4. 2014**
vždy ve čtvrtek v 18:30 hodin

Kde: sborový dům KS Praha,
Na Žertvách 23, Praha 8–Libeň

Doprava: Metro B Palmovka
Vstup zdarma

Přednáší: Tomáš Dittrich a hosté

Chvály: Jiří Bešta

TÉMATA PŘEDNÁŠEK

1)	9. 1.	Ze smrti do života
2)	16. 1.	Nový život, křest
3)	23. 1.	Víra, zkoušky, vítězství nad hříchem
4)	30. 1.	Bible – Boží slovo
5)	6. 2.	Jsme spravedliví, nebo hříšníci?
6)	13. 2.	Naplnění svatým Duchem
7)	20. 2.	Každý den s Bohem
8)	27. 2.	Modlitba
9)	6. 3.	Odpuštění
10)	13. 3.	Uzdravení z nemocí
11)	20. 3.	Osvobození od hříchů minulosti
12)	27. 3.	Jak s lidmi mluvit o Pánu Ježíši
13)	3. 4.	Co je to církev?
14)	10. 4.	Pán Ježíš přijde znovu

POZVÁNKA NA DOROSTOVÉ JARNÍ PRÁZDNINY 2014

Přihláška na jarní prázdniny 2014
s dorostem KS Praha

Jméno a příjmení: _____

Adresa: _____

Datum narození: _____

Číslo tvého mobilu: _____

Číslo mobilu rodičů: _____

Podpis rodičů: _____

Pokud je ti 12–15 let, zveme tě, abys s námi strávil týden v Jizerských horách.

Kdy: 22. – 28. 2. 2014
(Jarní prázdniny pro Prahu 6–10, sobota–pátek).

Sraz je 22. 2. v 9:00 na Hl. n. u prosklených dveří u hlavních pokladen.

Návrat: 28. 2. pravděpodobně v 16:39 h také na Hlavní nádraží.

Cena: 1300 Kč pro přihlášené do 12. 2., 1400 Kč pro přihlášené do 19. 2. (kdy přihlašování končí). Přihlášku s penězi dávejte např. na dorostě Mayovi.

S sebou: Spacák, přezůvky, kopii kartičky pojišťovny, lyže či snowboard (možno i boby, ale radši něco na sjezdovku), plavky, peníze na bazén, peníze na vleky (ceník najdeš přes stránky mládeže – www.mladezpraha.kaes.cz), Bibli, teplé oblečení...

Co tam: Zimní radovánky, kamarádi, hry, křesťanské programy, aquapark, výlety...

Kontakt: Jana Bukáčková – 777 614 496
Šimon Dittrich (Mayo) – 773 573 383
www.mladezpraha.kaes.cz

Mládež KS Praha dorost

Mládež KS Praha WWW.MLADEZPRAHA.KAES.CZ

Křesťanské společenství mládeže
Č.ú.: 186564276/0300, v.s. 682102

Setkání mládeže

DOROST (12 – 15 LET)
středy **17:00 – 19:00 hod.**
více info
Jana Bukáčková
777 614 496
jana.bukackova@email.cz

POROST (15 – 18 LET)
úterky **17:30 – 19:30 hod.**
více info
Štěpánka Bláhová
777 576 530
spetanka@seznam.cz

ODROST (18 – 25 LET)
pondělky **18:30 – 21:00 hod.**
více info
Michal Klesnil
737 984 138
michal.klesnil@kaes.cz

Trávíte dlouhý čas sezením u počítače, stáním v práci, staráte se o mimi?

Nabízím klasickou relaxační masáž zad, šíje, nohou – co potřebujete

Přijedu vás namasírovat do pohodlí vašeho domova, samozřejmě, že pracuji také u sebe doma – Praha 5. Informace o poskytovaných službách najdete na http://www.mobilni-masaze.wz.cz

Miloš Padevět ✆ 725 677 136

Komunita pro závislé a co já s tím?

- **Co je Bétel CZ?**
  (představení činnosti Bételu v Čechách)
- **Co nabízí tobě?**
  (možnosti krátkodobé misie i jednorázové životní zkušenosti v Čechách i v zahraničí)
- **Jak se můžeš zapojit ty?**
  (jednoduché nápady, které můžou změnit životy)

Setkání s vedoucími Bételu v Čechách a Velké Británii.
V úterý 4. 2. 2014 v 18 hodin v budově KS Praha, Na Žertvách 23.

Sborový dopis je informační bulletin pro členy a přátele Křesťanského společenství Praha.
Odráží život regionů, slouží k jejich propojení a jednotě.

● SBOROVÝ INFORMAČNÍ SERVIS

SBOROVÉ BOHOSLUŽBY

5. 1.
KD Ládví 15:00
Chvály: Hudební skupina pod vedením Jiřího Jelínka
Kázání: Lubomír Ondráček – Jistota Boží blízkosti i pro rok 2014

2. 2.
KD Ládví 15:00
Chvály: Hudební skupina pod vedením Mirka Bálka
Kázání: Petr Kácha

13. 1. **SBOROVÁ MODLITEBNÍ**
18:00 – 19:30, Na Žertvách 23, Praha 8

29. 3. **SETKÁNÍ SLUŽEBNÍKŮ**
od 9:00, Na Žertvách 23, Praha 8

Pokoj vám a láska s vírou od Boha Otce a Pána Ježíše Krista.

● INFORMACE O REGIONECH

Čísla u kolonky Počet členů znamenají: dospělí/pokřtěné děti do 18 let/nepokřtěné děti

ČERNÝ MOST

Vedením pověřen: Pavel Louthan
Shromáždění: Region má společné shromáždění s regionem Východ.
Počet členů: 22/9/8
Výstup: Magdalena Černá – přestup na region Palmovka
Vyřazení z evidence: Sára Hofmanová

JIH

Pastor: Miloš Poborský
Shromáždění: Ne 10:00 (modlitby 9:30), KC Novodvorská, Novodvorská 1013/151
Modlitební: v Ne 18:00 – Dáša Blažková, Slepá I/14
Počet členů: 49/8/22

JIHOVÝCHOD

Pastor: Zdeněk Rašovský
Shromáždění: Ne 10:00 (9:45 modlitební), Dům služeb, Vodnická 531/44, Praha 4 (Objekt je nový a není na mapě Googlu ani Seznamu.) Mapka na kspraha.cz/jihovychod/
Počet členů: 31/2/20
Výstup: Dominik Jeníček (KS Děčín), Mirek a Jana Šídovi do CB Šeberov

PALMOVKA

Kolektivní vedení: Tomáš Dittrich a Lumír Ptáček
Shromáždění: Ne 10:00, Na Žertvách 23
Počet členů: 80/21/28
Vstup: Magdalena Černá

SEVER

Pastor: Tomáš Božovský
Shromáždění: Ne 9:30, ZŠ TGM, Ortenovo náměstí, Praha 7
Modlitební: 6. ledna v 18:30 v knihovně na Palmovce.
Počet členů: 107/19/41
Vstup: Luisa Černochová, David Šerý
Výstup: Dora Zůnová (přestup na Západ)

STŘED

Pastor: Petr Kácha
Shromáždění: Ne 10:00 Římská 20, Praha 2 – budova Fitzwilliam Business
Počet členů: 103/11/41

VÝCHOD

Pastor: Otakar Kunzmann
Shromáždění: Ne 16:00, Na Žertvách 23
Modlitební: každou neděli (kromě první v měsíci) od 15:00 v knihovně ve sborové budově
Počet členů: 73/6/18

ZÁPAD

Kolektivní vedení: Mirek Bálek, Luboš Ondráček, Richard Roušal, Petr Zůna
Shromáždění: Ne 15:30, Komunitní centrum v Nových Butovicích (stanice metra Hůrka)
Počet členů: 49/5/20

SBOR KŘESŤANSKÉ SPOLEČENSTVÍ PRAHA IČ 73631043

Korespondenční adresa

Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8

Kontakt

tel./fax: **284 822 294**
e-mail: **praha@kaes.cz**
www.kspraha.cz

Účet

Sbor Křesťanské společenství Praha
ČSOB, pobočka Praha 1,
Václavské nám. 32

nové číslo účtu: **223775399/0300**
konst. s.: **0558**
var. symboly:

01694	desátky	Sever
02694	desátky	Jihovýchod
03694	desátky	Palmovka
04694	desátky	Černý Most
05694	desátky	Západ
07694	desátky	Střed
08694	desátky	Jih
09694	desátky	Východ
910	stavební fond	
682120	Izrael a Církev	
682130	dary na sborovou mládež	

SBOROVÝ DOPIS

Vydavatel:
Sbor Křesťanské společenství Praha
Na Žertvách 23, 180 00 Praha 8
Vychází pro vnitřní potřebu sboru.
Šéfredaktor: Anna Slobodová,
e-mail: ***sd@kaes.cz***
Redakční rada a redakce:
Tomáš Božovský, Anna Slobodová, Pavel Rosecký
Sazba: Olga Hrdinová / APEO
Příjem článků:
písemně na adresu sboru nebo na e-mail ***sd@kaes.cz***
Uzávěrka:
Vždy k 10. předchozího měsíce.
Doporučená cena: 15 Kč

Příští číslo vyjde v neděli 2.2.2014